

Universul Literar

D-soarele române de peste munți date în judecată.— (Vezi explicația)

Calendar pe 1895

Ortodox

Duminecă 12 Februarie. — Sf. Meletie Arhieru. (Lăsatul secului).

Catolic

Duminecă 24 Februarie. — † Ap. Matei. Soarele răsare la 6.48; apune la 5.40.

SEPTĂMÂNA

Dacă e familie domnitoare în care nenorocirile se țin șir, apoi de sigur că aceasta e casa de Habsburg. Sinucidările, accidentele, morțile se succedeață la așa de scurte intervale, în cât membrii casei de Austria sunt aproape neconținți în doliu. În săptămâna trecută, a murit arhiducele Albrecht, unchiul împăratului Franz Iosif. Această moarte n'a pricinuit de sigur nici o mirare, de oare-ce arhiducele era în vîrstă foarte înaintată; cu toate acestea, pusă în legătură cu cele-lalte nenorociri, a fost o lovitură pentru casa Habsburg. Albrecht era unul dintre comandanții supremi ai armatei; avea reputația de om liberal și tolerant față de naționalitățile, cererile cărora le-a și sprijinit de mai multe ori.

Inmormântarea se va face cu mare pompă; vor asista prinți și regi.

Curtile suverane au luat doliu.

La Craiova, cu consiliul comunal, e curat: «Uite popa, nu e popa.»

Se alesese un consiliu în întregime liberal; guvernului, neplăcându-l, fi-rește, aceasta, a găsit mijlocul ca să îl disolve.

La nouile alegeri au eșit conservatorii la colegiul I și liberalii la colegiul al II-lea.

Cum va lucra acest consiliu, numai unul Dumnezeu îl Olteniei știe. În vremea aceasta, bieții craioveni rămân cu orașul tot în starea de mai înainte, neputându-se face nici o lucrare fără un vot al consiliului.

Un prinț democrat e de sigur Kedi-vul Egiptului.

Vice-regele, avînd o copilă cu sclava sa Ikbalsami, «a voit să și repare greșala...» El a și semnat actul de căsătorie cu roaba, care s'a trezit de o dată regină.

Se vede că Kedivul are o educație europeană.

Maî puțin europenește se poartă un-gurii față cu românii. Din noți, la Dej, a fost osîndit un preot Constantin Juga la o lună închisoare și la 100 florini amendă, pentru că a vorbit cu mai mult alții, susținînd dreptatea cererilor românilor.

Bugetul temnițelor o să ajungă să ruineze visteria ungurească, nu tocmai doldora.

În sfîrșit, oborenii încep să întrevadă îndeplinirea dorințelor celor mai mari, gara de la Obor, ce li s'a promis de ani de zile și de osebite guverne. În adevăr, citim că statul ministrilor a autorizat pe ministrul lucrărilor publice să dea pe biuroul camerilor proiectul de lege pentru construirea acestei gări.

Tot e ceva și asta, deși nu tocmai mult.

Cu arhivele statului din București e o adevărată minune. Într-o casă veche, stau îngrămădite stricându-se peste 20 miî de documente.

Ca și pentru gara de la Obor, s'a decis să se facă cum e mai bine. Noul palat al arhivelor se va clădi tot pe dealul Mihaî Vodă, iar pînă atunci documentele și cancelariile vor fi mutate într-o casă particulară.

O tragedie îngrozitoare s'a întîmplat la Ghidigeni, județul Tutova.

La cantonul de lângă stația Ghidigeni, între stația Tutova și Tecuci, s'au petrecut evenimentele următoare:

Cantonierul plecase la Bérhad ca să vînză niște vite. În tirg, unde se încheiase vînzarea, se aflau trei tâlhari cari, vîzînd pe cantonier că pune mîna pe parale, se hotărîră să îl jefuiască. Drept aceea se iau pe urma lui, la distanță, îl urmăresc pînă la canton și când intră în casă bietul om, bandiții vin să bată la ușă, cerînd să li se dea adăpost, pentru că, ziceau ei, mor de frig.

Cantonierul, om milos de fire, deschide și și pune casa la dispoziția mosafirilor. Abia intrați, bandiții cer rachi. Cantonierul vrea să trimită fata—o copilă de vre o 10 ani—pînă la cărciumă, dar vremea era așa de rea în cât s'a temut; ca să nu priveze însă pe oaspeții

de o plăcere, a luat el însuși clondirul și a plecat la cărciumă.

Atăta le-a trebuit tâlharilor: îndată ce s'a depărțat cantonierul, bandiții s'au repezit asupra femeii lui cerîndu-i să le dea banii luați la tirg, pe vite. Femeea cantonierului înțelegînd cu cine are aface, refuză de a le da parale. Tâlharii încearcă s'o sugrumă, ca apoi să scoțească prin casă. Femeea luptă cu ei și, deși lovită, împinge pe unul într-o cameră de alături și îl incue în casă. Pe când lupta cu cel-lalt, fetița pleacă să dea de veste tatălui său. Un tâlhar, însă, care rămăsese afară de pîndă, ucide copila. La țipetele fetiței, femeea cantonierului pune mîna pe un revolver, ucide pe banditul din casă, precum și pe cel de afară. În timpul acesta sosește cantonierul.

Povestindu-i cele întîmplate femeea îi spune că pe unul din tâlhari l'a încuiat în casă. Cantonierul turbat de durere la auzul morții copilei sale, intră în camera unde era închis banditul, cu gândul să spele crima în sângele acestuia. Banditul însă de la ușe îi infinge un cuțit în burtă și într'o clipă îl lasă mort la pămînt. Atunci femeea cantonierului ucide cu un glonț de revolver și pe al treilea bandit.

Pînă dimineața această eroină a stat între cinci cadavre: bărbatul, copila sa și trei bandiți.

POVEȘTI DE DUMINECA

În cursă...

M'am pornit... Și, odată pornit, nu mă mai ține nici dracu!... Pentru că așa sunt eu și așa mi dă mie mâna... Nu așa și pe dincolo... Așa să știți, mă rog...

M'am pornit pe povestire... Una proaspătă de tot... Parol, de mint...

Dar să nu credeți că, de astă-dată, am să vă spun vr'una de haz... Vai, nu!... Nu mi arde de glumă de loc.... Da de loc, nici măcar cât e negru sub unghie...

Povestirea de azi e jalnică ca și inima mea, tristă ca și sufletul meu...

Da, e o povestire sfîșietoare care o să vă facă să băgați mîinile în buzunar, să vă scoateți batistele, să le duceți la ochi, să vă ștergeți lacrimile, pentru că o să plîngeți, — sunt sigur ca de mine, — da, o să plîngeți cu ho...ho...te nesfîrșite...

Dați mi numai voie să mi șterg puțin ochii, pentru că, uite, eu plîng și lacrimile mi înecă vocea... Așa!... Acuma și la nas... pardon... Și s'gata! Incep!

Am spus tot-d'a-una că nu sunt băiat frumos, dar că, așa cum sunt, am o oare-care trecere pe lângă sexul frumos...

Dovadă e, că în scurta mea carieră de dragoste de pînă acum, am la pasivul meu o multime de victime...

Cinci artiște, dramatice și nedramatice, s'au sinucis de focul meu cu chibrituri, — fără otravă și țără miros, — și acum sunt: *Bine, merci!*

Nevasta unui general, — ce credeți mă rog? — vîzînd că-i desprețuiesc ochiadele înfocate s'a aruncat din calul... de jos, pe fereastră, s'a căzut în brațele bărbatului ei, — care tocmai se întorcea de la cazarmă... De necaz că n'a murit și-a sărutat bărbatul care rămase încrîmățat de așa ceva... Săracul!...

avea și dreptul... Nu mai vîzuse dragoste la nevastă-sa de multă vreme...

Fata unui brutar, — de dorul meu, — s'a spînzurat de gâtul unui ofițer cu care trăiește bine-pace, în urma unei vizite la ofițerul-stărei civile...

O modistă, tot din pricina mea, s'a aruncat în... brațele unui funcționar pe care l'a luat de bărbat...

O bucătăreasă... ba nu p'asta s'o lăsăm... S'apoi de ce să mai înșir pomelnicul, pentru că e prea lung și n'asî sfîrși pînă mâine...

Aveți aci o listă întregă, care vă dovedește în deajuns că sunt un herbant de mîna întîi...

S'acum la șirul povestirei...

Să vede că s'au calitățile mele fizice sau talentele mele naturale, — ține aci, — a făcut pe cine-va să mă iubească la nebunie...

Dragoste naivă, dragoste divină... Cum s'a înghebat dragostea asta, nici eu nu știu... Uite așa și așa... din chiar senin...

Curiosul este că eu nu o cunoșteam dar ea mă cunoștea... Cum?... o să mă întrebăți mirați!... Foarte ușor!... o să

vă răspund... Pentru că dragostea noastră se întreține prin scrisori!... Adică ea îmi scria și eu nu i răspundeam... Pentru că nu știam cine e, nici unde să i scriu... Taman ca S... care, — în timpulde față, — mă plic... ba nu, mă încântă cu scrisorile, fără să știu cu cine am de-aface...

Da, imi scria!... În toate zilele primeam câte o scrisoare... Și scrisorile ei erau așa de înflăcărâte, scrise cu atîta dragoste că, încetul cu încetul, mă simții și eu coprin de flăcările amoro-lui, a unui amor dupe necunoscut, a unui... amor *caraghios*, ca să zic mai bine!...

În sfîrșit eram lulea!... Da, lulea în toată puterea cuvîntului... O iubiam, o adoram...

Doriam acum din tot sufletul s'o cunosc ca să i pot șopti, în vorbe dulci, dragostea mea... Doriam să știu cine e ca să pot, în sfîrșit, să mi încununez fericirea...

Și se vede treaba că adorata mea ghici momentul că e ferul cald că îndată îl și bătui...

În ultima-i scrisoare, o, culmea, cul-melor, o, bucuria-bucuriilor, mă poftea acasă la dînsa...

Mă aștepta singurică, ca o porumbiță, sfoasă ca o... nu mai știți ce...

Ce zor pe mine!... Am înebunit pe toți acasă... Cămașe curată, deși era d'abia Luni, hainele negre, parfum, pomadă, da ce naiba n'am mai cerut ca să mă fac mai tîner, mai seducător... mă, pe dracul, că tot pocit am rămas... Și la ora hotărîta, trîntit într'o sanie, așa mi cerea situațiunea, ajunsei la poarta drăguței mele...

Un fecior mă primi și mă pofti în salon... Avea salon și ce salon! Măreție curată...

Inima mi-era cât un purice... D'abia călcam... Parcă mi-era teamă să nu stric covorele...

Feciorul mă vesti, se dete la o parte, — ca în romanele de mare senzație, — și eu intra!

Rămăsei în picioare, tremurînd, la ușa salonului... Emoțiunea mi tăia picioarele și suflam ca o locomotivă de drum de fier...

Nu era nimeni în salon... Sau așa mi se păru mie...

Când, de o dată, o voce pitigîiată, se auzi zîcînd:

— Bine ai venit!...

Ridicai ochii și i îndreptai în partea de unde venia vocea...

Oroare!... Pe un fotel era ghemuită o ființă hidoasă cocoșată, care îmi zîmbia cu tandrețe arătîndu mi niște colți negri ca tăciunilor...

Aoleo!... Să te ții, băete, nene, cum am întors spatele ca s'o iau pe ușe...

Dar aci, — ca la teatru, — se ivi în ușe un zăplan bărbos-mustăcios, cu un revolver în mînă...

— Stai!... imi porunci c'o voce care mi zbîrnăie ș'acu în ureche...

Am stat...

— Te-am prins în casă cu fata mea, mi-ai necinsit numele... S'ati o ief de nevastă sau te omor!...

— Dar... vezi!... îngana!...

— Nu vreați să văz nimic... Alege... Să aleg!... Nu mi plăcea nici cocoșata, dar nu mi plăcea nici să mor...

— Ai ales!... răcni zăplanul bătînd din picior, de se zguduî casa...

— Ales!... strigai pe porunceală. O iai!...

— Brava ginere, zise uriașul... Vino acu să te pup...

Și mă strînse în brațe așa de tare că imi pîrîră oasele...

— Șacu, — urmă el lăsîndu-mă jos mai mult mort de cât yiu, — du-te de țî sărută logodnica...

Săruta-o ar dracu!... Dar ce era să fac?... Am sărutat'o, zîcîndu mi în gînd, ca să mi fac curagiul, că ai noroc în tot d'a-una când te atingi de cocoșata unui ghebos...

Al dracului noroc!... Și cocoșata a ris;

— Hi!... hi!...

Și m'a sărutat și ea:

— Hi! hi!...

Marion.

**UNDE EȘTI?...
Urli crivățul, cum urlă
Duhurile rele 'n iad.
Doamne, frig e și 'ntuneric!
Fulgii de zăpadă cad
Și, purtați ca și un suflet
Alb, senin, nevinovat,
Fac troene unde 'y culcă
Pofta vîntului turbat.**

Lupii, — ca și cele-lalte
Animale ce trăesc, —
Ies la pradă. — Val de bieții
Călători ce rățăcesc! —
Vîfor, ger și întuneric!
Bine'y, Doamne, de cei morți!
Pentru somnul fără visuri
Ei, de mult ai tras la sorți.

Cald e 'n casă. — Lângă sobă,
Stai tăcut și ghemuit.
Câte gânduri, câte gânduri,
Mintea mea n'a plîsmuit?...
Dar din toate-aceste gânduri,
Doar cu unul mă impac:
«Unde ești acum, dragă,
'Iarna 'n vară s'o prefac?»

Roman, Februarie 1895. CAROL SCROB.

ȘTIINȚA
(Tifosul și stridiile. — Hopeina, otrava berei. — Sănătatea cailor).

* De mai mult de două luni, frigiditățile tifoides sunt foarte răspîndite în clasele cele mai bogate din Londra, fără ca să se fi putut, în cele mai multe cazuri, găsi cauza acestei boale. Doctorii au început să bănuiască că stridiile ar aduce tifosul și s'a citat un număr oare-care de exemple, în cari relațiile de la cauză la efect erau evidente. Boala, într'un grup de indivizi trăind în aceleași condiții, a lovit pe mîncătorii de stridii, pe când ceil cari nu mîncău, scăpau. Boala a coprin cu furie pe negustorii din Cetate, cari au obiceiul să facă dejunul cu stridii. Un tîner, convalescent, care singur din toată familia a mîncat stridii, a murit de tifos. O familie locuind la țară într'o casă foarte sănătoasă, pe când nici urmă de tifos nu era prin împrejurimi, primi cadou un coș cu stridii; două persoane numai mîncară din stridii și se bolnăviră de tifos.

Primejdia stridiilor e dovedită prin faptul următor, petrecut într'un colegiu din Connecticut. Studenții consumară un număr mare de stridii la un prânz. Din 70 de studenți cari erau la masă, 20 fură prinși de frigidități tifoides. Examenul bacterologic a dovedit existența în bivalve, a unui mare număr de bacilii tifoizi.

* Ori și ce s'ar zice, berea este o bîutură inferioară vinului.

Cercetările recente au făcut să se descopere, în berea de calitate bună, un alcoolid narcotic foarte activ, o adevărată otravă, hopeina.

Analogă ca proprietăți cu morfina, hopeina lucrează în chip cu mult mai grav asupra organismului.

Însă pe limbă, ea dă senzațiunea unei arsurii amare, în doză mică, produce un somn greu de tot; ceva mai mult și se ajunge la comă și la paralizie.

Ingerarea a 5 centigrame de hopeina produce la om accidente toxice: cu un decigram, ești otrăvit. Aceste doze aduc în patru ore moartea căinilor, pisicilor, etc.

Învățați să ocupați acum să găsească o întrebuintare medicală și pentru otrava berei, care ar fi un antiseptic foarte energic.

* În herghelia de la Chamant (Franța) se întrebuințează, pentru îndepărțarea boalelor de la cai, un mijloc foarte original, dar practic și bun.

În această herghelie, se află cinci sau șase țapi cari se plimbă printre cai și iau toate boalele care ar putea să i atingă.

N'a fost nici odată un cal bolnav la Chamant; sunt cați schiopți, chiorți, dar bolnavi alt-fel nu.

Tristan, cel mai frumos armăsar din celebra herghelie, are un țap numai pentru dînsul.

Intr'un grajd al hergheliei erau mai mulți mânzați bolnavi de ochi și de nas. Se băgă în grajd un țap și acesta luă boalele tuturor; peste opt zile, mânzații erau vindecați; dar țapul căzuze jos și zăcea, fără ca să se poată mișca.

E simplu și ieftin: Cu 50 fr. se poate cumpăra un țap frumos.

Sapiens.

Mă scol... mă uit departe...

Mă scol... mă uit departe... mă şterg genele mele
Şi cercetez cu mintea şi gândurile-mi string
Căci nu cred că a mea ţară, în vremuri triste, grele
Să poată să reziste şi-atunci cu lacrimi plâng!

Plâng, fără de speranţe şi tristă-mi presimţire,
Cu nici o rază caldă nu pot s'o încălzesc!...
E palidă-a Aurorei feerică zimbire...
Şi razele dimineţii azi norii n'auresc!...

Acei stejari, ce-aldăci o ţară ilustrează,
Ameninţă să cadă, sub vânturi în câmpii...
Lăstarii pe-a lor urmă prea slab înaintează:
Acolo vâz eu moartea... Şi-aici prăpăstii mi!

Şi nimeni să se'nalţe mai sus de naltul munte!
Din niciun un vultur, cu falnic şi viid zbor,
Ce ca'n trecutul ţerei şi'n viitor să'nirunte
Duşmanele ispite, ce vin ca-negrul nor?!

Şi sufletu-mi se luptă şi mă aduc suspină
Şi lira mea răsună cu-un geamăt dureros,
Căci nu se vede încă sosind o zi senină
Pe cerul României, atâtea de duioşii!

Din sinul ţerei mele, ce luptă'n grîji, neazuri,
Înalte-se, odată, un suflet viu şi sfînt
S'o scape din durere, s'o scape din talazuri
Şi să cântă atuncea cu-un ne'trecut avent!
1895, Februarie 9. Al. I. Şonţu.

Dustrațiile noastre

Domnişoarele române date în judecată

Pe pagina I a numărului nostru de azi, dăm portretul domnişoarelor române de peste munţi date în judecată tribunalului din Sibiu. Ele erau acuzate că cu ocazia plecării acuzaţilor în procesul Memorandului şi a întoarcerii lor la Sibiu au purtat cocarde tricolore şi au făcut demonstraţii politice.

Iată numele acelor domnişoare: Jos la dreapta şi la stînga sunt d-şoarele Eugenia şi Leontina Simonescu; sus la stînga sunt d-şoarele Elena Cunţan, care stă în picioare, lângă dînsa e sora-sa Alexandrina Cunţan; la dreapta e d-şoara Letiţia Roşca.

Pe pag. 4-5 dăm un tablou reprezentînd scena procesului, care a avut loc la începutul lunii Decembrie. Pertractarea procesului a început la orele 8 dimineaţa.

Sala judecătorească era înţesată de public român. Se aflau de faţă d-nele: Emilia Tilea, Russu, Popescu, Crişan, Moldovan; apoi d-şoarele: Eugenia şi Lucretia Popescu, Sabina Brote, Agnes Cristea, Olimpia Neagoe, Tăbăcaru Jurca, Florica Roşca, Bârzea, Mihaiu, etc.

Acuzatele erau asistate de d. dr. A. Frîncu, avocat. Procesul a fost condus de d. Graiss, sub-jude.

După ce a talmăcit pe româneşte actele din dosarul procesului, d-sa citeşte § 86 din procedura de drept, care cuprinde dispoziţiunile ce judele poate lua în decursul debaterii procesului, adică pedeapsa ce dînsul poate da la caz dacă vre-unul dintre cei prezenţi în sală nu s'ar purta conform regulamentului.

Procesul verbal se face în limba ungurească.

Judele de instrucţie ascultă întîi pe d-ra Eugenia Simonescu.

După luarea stării civile a acuzatei, judele întreabă:

— Recunoşti că la 27 Maiu, când s'au întors de la Cluj osândiţi în procesul Memorandului, ai purtat cocardă tricoloră română, cu inscripţia «Totul pentru naţiune»? Şi de ce ai pus aceea cocardă?

— Da, am purtat tricoul român, pentru că fie-care naţiune are drept să poarte tricoulul său. Noi îl purtăm în semn de iubire pentru naţiune şi veneraţie pentru martirii cauzei române.

La intervenirea d-lui Dr. A. Frîncu, judele mai întreabă:

— Aţi mai purtat cocardă şi altă-dată, ori numai atunci, când aţi întâmpinat la gară pe osîndiţi?

— De la conferinţa din 1893 am purtat într-una şi vom purta şi de aici încolo.

— Prin purtarea cocardei tricolore, ai vrut să demonstrezi în contra statului?

— Nu! Purtînd tricoul român, am vrut să manifestăm pe faţă sentimentele noastre naţionale.

— Ştiut-ai că e oprit să porţi ast fel de tricoul?

— N'am ştiut că e oprit. Chiar dacă aş fi ştiut însă, tot aş fi purtat. Nu recunosc nimănui dreptul de a mă oprim în manifestarea sentimentelor mele naţionale.

— Te-au provocat geandarmii să dai jos cocarda?

— Da. N'am luat-o însă, ci am purtat-o la piept, pentru că nici unui geandarm nu-i recunosc dreptul să mă oprească a purta tricoul românesc.

— Ştiut-ai d-ta că tricoul românesc cuprinde tendinţe contra statului?

— Nu. Noi socotim tricoul român ca ceva sfînt şi îl purtăm la toate sărbătorile naţionale. Aşa şi cu reînnoirea de la Cluj a iubitorilor noştri martiri, carei acum sufer pentru naţiune.

— Te-ai dus în ziua de 27 Maiu la gară şi ai purtat tricoul cu scop să demonstrezi?

— Nu. M'am dus să salut pe martiri, voind să-mi îndeplinesc ast-fel o pioasă datorie.

D-şoarele Leontina Simonescu şi Elena Cunţan au depus în acelaşi chip. D-şoara Letiţia Roşca observă, că d-sa nu a fost provocată de geandarmii săşi depună cocarda tricoloră. Chiar dacă ar fi provocat-o, d-sa nu ar fi depus cocarda, pentru că nu recunoaşte nimănui dreptul de a o provoca la asta, de oare-ce tot aşa poate să poarte cocarde din colorile naţiunii sale, precum şi alte naţiuni o fac.

D. Teodor Necea înveterat şi locuitor în Talmăcel, spune că de-asemeni s'a dus la gară într-o întâmpinare iubitorilor osîndiţi pentru cauza română. Cu ocazia aceasta precum şi cu alte ocazii festive naţionale a purtat cocardă tricoloră. La întrebarea judelei că avut-a cunoştinţa de dispoziţiunea legii care opreşte purtarea acestor colorii, răspunde că a ştiut că legea opreşte purtarea colorilor străine, tricoul galben-roşu-albastru nu este însă tricoul străin, de oare-ce acele sunt colorile noastre ale românilor, locuitorii autoctoni ai acestei ţări, mai departe sunt şi colorile Ardealului, ale ţerei noastre şi chiar şi capitala Ungariei s'a îndrăgit de aceste colorii în cât şi le-a ales pentru reprezentarea sa. Nu cunoaşte că prin faptul său a comis vre-un delict oprit de lege, de oare-ce n'a avut intenţiune de cât aşi manifesta cu această ocaziune solemnă simţul său de bun român. Cere să fie achitat.

După investigaţiunile acestor judecători li dă voe d-lui dr. Amos Frîncu avocat, săşi rostească pledoaria.

F. Frîncu ţine o scurtă, dar foarte energetică vorbire de apărare.

După pledoaria d lui Frîncu, la orele 11, judele dă citire hotărîrii aduse de el, în sensul căreia în lipsa celor-alţii acuzaţii «pertractarea se amână».

Publicul a părăsit sala în mijlocul însufleţirii entusiaste, despre ţinuta demnă şi românească a d-şoarelor acuzate, care cu acelaşi însufleţire au fost întâmpinate şi de cei ce n'au putut să intre în sala pertractărei. La poarta judecătorească, căci în lăuntru a fost oprit, unul dintre tinerii a predat în numele tinerimii române din Sibiu, fie-cărei d-şoare acuzate câte un buchet de flori mulţumind pentru curajul şi ţinuta lor bravă, ce au manifestat şi cu această ocaziune, credincioase fiind devisei: «totul pentru naţiune».

Procesul a fost amînat pentru o dată nedeterminată. În cercurile de peste munţi se crede că acest proces va fi casat.

CARTEA VIETEI

Virtutea cea mai trebuincioasă omului public, într-o democraţie, e dispreţul injuriilor.

**

Ceea ce trebuie spiritelor a căror judecată nu e încă formată, e autoritatea: natura a făcut pe om ca să discute şi pe copil ca să creadă.

**

Maternitatea, e orgoliul şi egoismul permis.

**

O femeie înţeleaptă dă atenţia condusei, casei, datorilor ei; o cochetă nu dă atenţia de cât oglinzii şi toaletei.

**

Adesea eroarea nu e de cât unadever care se strămută.

**

Oamenii nu mai călătoresc, sunt transportaţi; sunt întocmai ca bagajele cari îi însoţesc.

Citiţi pe pag. 7-a începutul noului roman OMUL PADURILOR sau LUPTA PENTRU VIAȚĂ.

OAMENII ZILEI

D. John Percival

D. doctor Percival e unul dintre cei mai mari chirurzi englezi. A fost elevul celebrului doctor Temple. S'a născut la Londra la 1840 şi în acel oraş a terminat facultatea de medicină. Se pricepe, afară de ceea în boale de ochi şi în privinţa aceasta e un specialist de frunte. E interesant lucru că Percival a studiat şi facultatea de teologie. A publicat o serie de studii interesante medicale şi teologice.

Doctorul Percival e foarte popular la Londra pentru nenumăratele servicii pe cari le-a adus suferinzilor.

CRONICA

Lăsata seculni

Toţi creştinii, mic şi mare,
Ş'el cu minte, ş'el zevzec,
C'o nespuse bucurie
Azi, cu toţii, lasă sec...

Mănca bine, beai mai bine,
Că, de mâine, într' n rost
Fasolca, mazărica
Ş'alte feluri, tot de post...

Şi fac chef nevoe mare
Cu flăsnete, lăutari,
Şi petrec cîntînd cu toţii
De la mic şi pîn' la mari

Cei bătrîni, — copii la minte, —
Ca să facă haz nespuse
Dau pe cîini în tîrbăcială
Şi 'i întind de jos în sus...

Ba le leagă tinichele
De sîrmenele lor cozi,
Şi cînd cîinii fug pe goană
Rid cu toţii ca nerozi...

Cei mai mici, ca să petreacă,
Şi să facă şi ei haz,
Bat alviţa toată seara
Şi se umplu pe obraz...

Uneori, voind s'o prindă,
Se împiedică la pas,
Şi îi vezi că hop! d'o dată,
Pe podeală cad în nas...

Ba adesea, din alviţă,
Se întimplă din senin,
Câte-o mică păruială
Fără pricină de vin...

Dar tot ei apoi se 'mpacă,
Şi alviţa iarăşi bat,
Până cînd de ea cu bine
Până 'n gât s'au săturat...

Şi-aşa micii ca şi marii
Azi în lege toţi petrec,
Că aşa e obiceiul
La lăsata cea de sec.

Nicodem.

UN PROVERB

Mielul blînd sugă la două oi.
(Romănesc).

LUCRURI DIN TOATĂ LUMEA

Procesul unei regine. — Liliuokalani, regina detronată a insulelor Sandwicks, a fost arestată şi tradusă în faţa consiliului de război al republicei, la Honolulu acuzată că a făcut să se isce recenta revoluţie al cărei scop era restabilirea monarhiei.
Ea a negat orî-ce participare la re-

voluţia regalistilor, afirmînd fidelitatea ei pentru Republică şi făcînd apel la clementa consiliului de război pentru rebeli.

Cît despre ea, Liliuokalani a refuzat în mod absolut de a recunoaşte acelaşi tribunal ori-ce competenţă de a o judeca şi de a o condamna.

Se prevede că faimoasa regină, va fi condamnată la munca silnică pe viaţă.

Un turn Eiffel la Tokio. — Ziarele japoneze anunţă că o grupă de patrioţi indigeni îşi propua a perpetua amintirea războiului chino-japonez ridicînd la Tokio un fel de turn Eiffel.

Acest turn va avea o mie de picioare înăltime.

Partea de jos a lui va servi ca sală de expoziţie de produse naţionale. În caturî va fi un muzeu în care se vor expune portretele şi busturile japonezilor, cari s'au ilustrat în război de la cel mai de jos soldat pînă la cel mai înalt ofiţer.

Cheltuielile pentru ridicarea acestui turn vor fi acoperite printr'o subscripţie publică.

Un sfat

Fiind cunoscut că tratarea difteriei prin inoculaţiuni de zer antitoxic, dă cele mai strălucite rezultate de vindecare, aşa că mortalitatea copiilor atinşi de această gravă boală a scăzut prin acest tratament la a 3-a parte din ceea ce era mai înainte, cînd copiii bolnavi se căutau cu alte mijloace, şi dacă acest nou tratament se aplică de timpuriu, din prima zi a boalei se garantează mai mult vindecarea.

Consiliul de igienă al capitalei în interesul sănătăţii copiilor, sfătueşte pe părinţi ca, îndată ce un copil simte vr'o durere de gât să-l arate imediat unui medic, ca să 'i stabilească diagnoza şi apoi să procedeză la aplicarea tratamentului, după regulile stabilite, iar cei sîraci vor chema neîntîrziat pe medicul comunal al secţiunii, care 'i va aplica medicamentul gratuit în complitul primăriei.

Delegaţii de suburbii şi preoţii bisericilor din capitală, precum şi orî-ce persoană cultă, sunt rugaţi să povăţuiască pe părinţi cu neştiinţa de carte d'a nu perde vremea prin căutare cu diferite tratamente empirice, ci a recurge la ajutorul medicului fără nici o întîrziere.

NOTA SATIRICĂ

— Ei, ce mai e nou în gazete?
— Numai lucruri bune...
— Pentru cine?
— Pentru deputaţi şi senatori...
— Şi de ce?
— Sesiunea parlamentară s'a prelungit...
— Şi asta 'i un bine pentru ei?
— Prostule... dar nu înţelegi că s'au prelungit şi diurnele...

HAZ

Bărbaţii beţivi
O femeie: — Soro dragă, de câte-orî vine bărbatul meu beat acasă, a doua zi e sdrobit...
A doua femeie: — Ai mei de câte-orî vine beat eu sunt.... sdrobită...

Castelul Fermecat

ROMAN DE PIERRE SALES
PARTEA A TREIA

III

Fericit bărbat

— Inșă asta n'o permit eu, nu, nu! Intorcându-se spre îngrijitoarea copilului, îi zise:

— Al la d-ta cheia de la ușa de serviciu?

— Da, d-nă baroneasă.

— Dă-mi-o.

— Dacă d-na vrea să mă duc să vestesc pe d. baron...

— Nu; am trebuință să mă întorc eu însă-mi acasă pentru câte-va minute; și-mi trebuie cheia ca să nu deranjez pe d. baron în cazul când nici unul din cei-l'alți servitori nu ar fi acasă...

Ca și cum ar fi fost sigură de trădare, căuta și dădea explicații la toate lucrurile, căuta să salveze onoarea familiei în fața servitorilor, mirată ca însăși de liniștea ce avea pentru așa ceva.

Și eși din parcul Monceau cu pasul seti firese, obișnuit.

Înșă ajungând în dreptul celor d'antrei case din strada Prony, începă să alerge ca inebunită murmurând:

— O! sosi-voitii oare la vreme? Sosi-voitii la vreme?

Durerea de cap a lady Ferguson avea specialitatea asta, că trecea tot așa de repede precum venise.

Camerista sa nu fu căușă de puțin mirată când dânsa o chemă și i ceru o pălărie și o mantelută.

Dânsa zise încă cu un aer de perfectă convingere:

— Ce bine e că criza asta a trecut așa repede! Doamna n'are suferință așa lungi.

Într-o clipă de ochi, Betsy era gata și eșă după ce zisese:

— Mă duc altăurea să văd dacă d. de Kermeric o să se ducă după nevasta sa în par; voiți merge cu dânsul...

Raymond era singur în ospelul vecin: vizitiul și valetul se duseseră cu soții de Preuilly. Bucătăreasa se duse în piață; Raymond trimisese apoi pe camerista în strada Regală spre a aduce niște monstre de la un tapițer.

Nimic nu i putuse împiedica că corespundă în toată libertatea cu Betsy.

Correspondența se făcu foarte repede între cele două ferestre ale cabinetului de toaletă, unde se aflaseră imediat față în față, așa de bine, și ghiciseră gândul.

— Vreați să 'fi vorbesc, sunt eu tot singur, vino!

Dânsa răspunse printr'un semn de nvoire.

Și curând Betsy se strecură pe ușa ospelului vecin pe care dânsul o căscase nițel.

D'abia engleza intrase și făcuse doi pași înainte când Raymond care stătea la pândă, se repezi la ea, o apucă în brațe și începă să i sărute nebușeste părul aurii.

— Ce, ți-ai eșit din minți? Întrebă ea după ce dânsul se sătură de această primă fericire.

Căci nu voia să mărturisească bucuria nemărginită ce simțea de fapta lui Raymond.

— Dacă ai venit aici, pricina e că mă iubești.

Înșă Betsy nu renunță de a urma eu comedia.

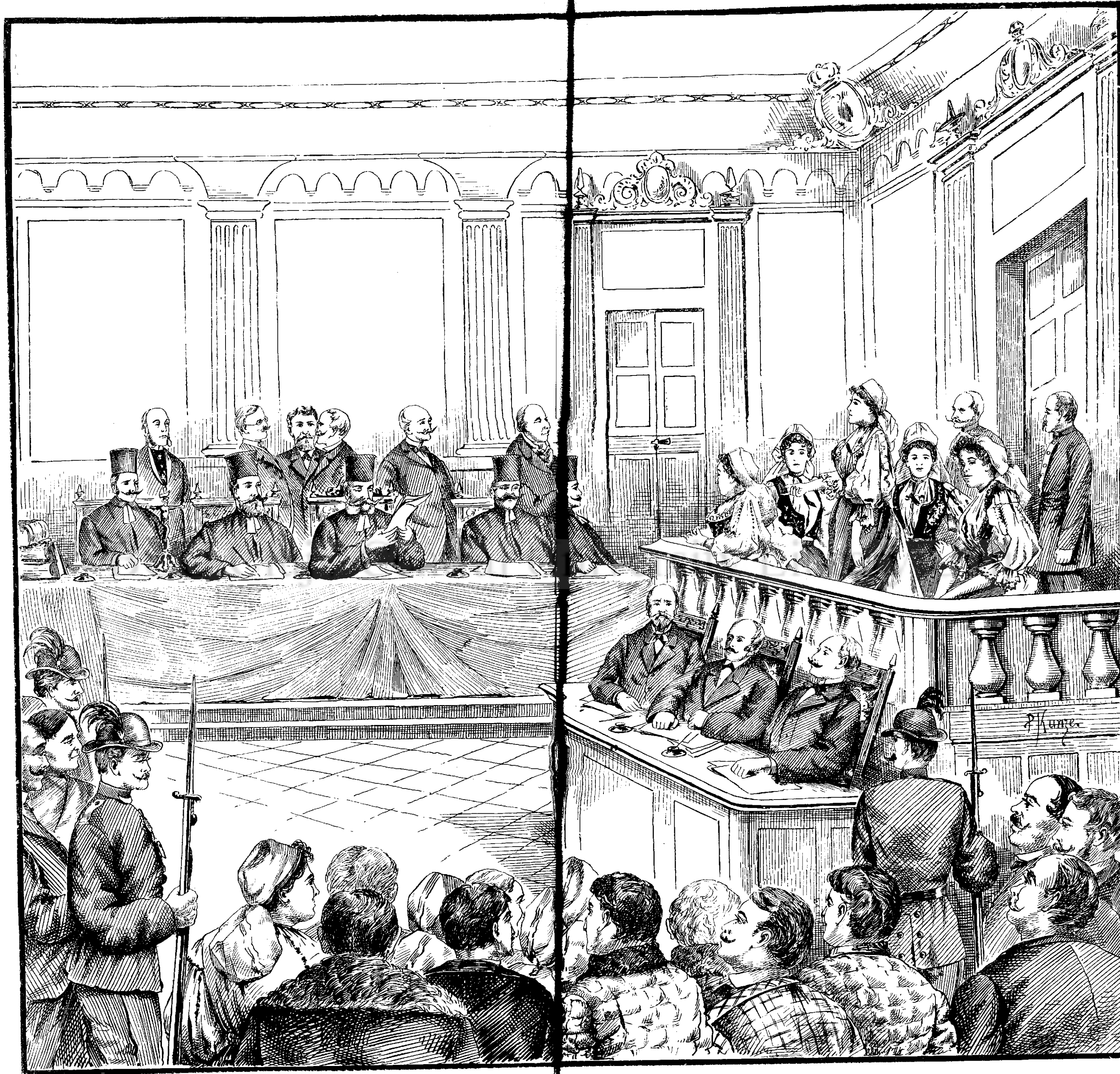
Acum ea era năvălită de un fel de rușine și ceva nou deosebit îi îngheta toate membrele. Și ori-cât era gata să se dea aceluși om, biruită deja de mai multe zile cum era, tot voia încă să se refuze, să rămână numat cu petrecerea amorului, cu acea plăcere foarte reală de a împinge la disperare dorințele unui amant și de a ride de ele.

— Nu te înțeleg de loc, d-le... am venit aici ca o prietenă încercătoare... Nu uita respectul ce 'mi datorști... Șezi bine sau strig ajutor, mă jur...

Dânsul dete din cap rîzând mereu.

— Cine ar putea să te audă, să 'fi răspundă?... Nu ți-am spus odinioară că vom fi singuri? Nu i așa că n'ai înțeles bine?

Nu se știa acum s'o ia și în ris pentru că nu voia să îndure mai mult de

Scena procesului la tribunal din Sibiu. — (cu explicația)

avea să se refuze astfel până în momentul suprem.

Și începă a i vorbi de complicitatea lor:

— Privirea aceea atât de plină de dragoste pe care mi-ai aruncat-o ieri când al-de Preuilly ai anunțat că se duc azi la o petrecere de grădină, privirea aceea nu însemna oare nimic?... Și d-ta n'ai înțeles, nu i așa, privirea mea când am vorbit de o întâlnire a mea cu fabricantul de trăsuri, azi la ceasul chiar în care nevasta mea se duce în par?... Îți spun eu că dacă te aii acum aici, pricina e că mă iubești și că ai ghicit pe deplin că eu am depărtat pe toți din casa... și avem apoi un pretext minunat: ai venit la mine pentru ca să mergem împreună la parcul Monceau... Sunt sigur că ai fi refuzat a veni într'un loc străin, pe care l'aș fi hotărît eu... înșă aici nu e nici un inconvenienț...

— Ne iubim, Betsy, n'avem trebuință de declarații pentru a ne spune asta, ne iubim și ardem de dorința de a fi unul al altuia. Când vom mai găsi oare această ocazie atât de prețioasă, atât de firească și așa de simplu combinată?

— Ești nebun, zise ea, ești nebun!

Părea sincer indignată și brațele sale aveau aerul de a respinge pe Raymond.

Înșă era stăpânită de senzație delicioasă sub acea strinsăoare pățimașă, la acele vorbe, la acel ton de stăpân, de bărbat.

Ah! ce deosebire între scîncetele acelea amoroase ale lui Joe între declarațiile lui copilărești și acea voință răzătoare și lămurit exprimată!

Și ce bine o mai cunoștea dânsul, ce bine pricepea tot ce se cuprindea într'însa! Și ce roabă avea să devie dânsa în mâinile lui!

O ridică în brațe și o duse în micul salon turcesc, înăbușit de portiere de covoare groase, întunecat de gemour colorate, un mic harem în care frumusețea ei blondă făcea efectul unui soare.

Și o depuse pe divanul larg, acoperit cu un covor mătăsos și unde era deja așezată o perină pentru capul ei.

Înșă dânsa tot nu se învoia, și se încerca să se ridice și fulgere de furie îi sbucnea din ochi, care deveniseră odată de culoare închisă, și buzele ei roze pronunțată blesteme.

— Nu vreați, înțeleg?... asta e o infamie, o cursă murdară, înțeleg?... nu vreați!...

El ridea mereu de protestările ei; le cunoștea doar că sunt foarte false... Își întinse brațele tari peste corpul ei și o ținea în loc ca și cu doi druți de fer...

Simțea oare cum plăcere s'o ia astfel cu sila, să și răsbune de aproape toate cochetăriile ei prin putere brutală.

Înșă nu se grăbi; era o nespunsă plăcere pentru el s'o vadă tremurând sub dânsul, să audă expresia aceluși furii care n'avea să meargă de sigur până la chemare în ajutor.

— De ce te mai împotrivesți, Betsy, de vreme ce mă iubești? Cum ai îndrăzneală să zici nu tocmai acum, după de atâtea ori ai zis da.

Simțise odată trebuința unei așa mărturisiri, ca un fel de răsbunare contra lui Ferguson, contra aceluși odios personaj pentru care Betsy ridea, cănta, pe care l dordolea, îl făcea să petreacă ca și cum în adevăr l'ar fi iubit.

Și dânsa a crezut că a găsit mijlocul de a satisface pe acel om teribil, d'a se libera de acele brațe care curând ar fi nimicito.

— Ascultă, Raymond, vreați să 'fi vorbesc; dar lasă-mă să mă ridic; mă înăbuș astfel... Să n'ai nici o grijă, n'o să caut să fug, să scap de d-ta...

Dânsul o lasă să se ridice pe jumătate; însă i supraveghea cele mai mici mișcări cu ochii lui de pasere de pradă și stătu gata cu mâinile, cu ghiarele lui, ca s'o prindă.

— Ascultă, Raymond... Da, te iubesc, imi e cu neputință să 'fi ascund mai mult dragostea mea... Imi bat joc de toți oamenii care mă curtează; d-ta singur m'at făcut să-mi pară rău că m'am măritat cu Joe Ferguson... Dar în sfîrșit sunt măritată... Nu putem nimic schimba din ceea ce este... și vreați să rămân, o femeie onestă... nu vreați să-mi otrăvesc viața cu remușcări...

— De vreme ce'mi mărturisești că mă iubești, ce poți să schimbi în asta

STIRI PRIN POSTĂ

Franța.—Un teribil accident s'a produs mai zilele trecute la Saponay. Casa soților Moitié-Carré a sărit în aer în urma unei explozii de dinamită și femeia Moitié a fost omorâtă. Explozia a izbucnit pe când femeia puneă un lemn în sobă.

Se presupune că cartușul de dinamită fusese uitat în acel lemn de pădurarii cari tăiau pădurea din apropiere.

— S'a găsit asasinată la Saint-Louis, lângă Marsilia, o femeie anume Chalvet, în vârstă de 80 de ani și care era foarte bogată.

Poliția a pus mâna pe asasin, cari au făcut mărturisiri complete. Unul din el este fiul victimei, iar cel-alt fiul unui consilier comunal.

Italia.—Regele a primit consiliul suprem al Veteranilor, cari au cerut ca să li se acorde și lor ca militarilor sub arme, prețul pe jumătate pe căile ferate.

Regele Italiei a trimis Consiliul ca să facă aceasta cerere primului ministru, asigurându-i că el îi va susține pe lângă d. Crispi.

— În Vatican se pregătește o scrisoare a papei către episcopi, pentru reforma seminariilor.

Se tinde prin această la îmbunătățirea instrucției, dar aceasta va reuși foarte greu avându-se în vedere numărul foarte mare de seminarii, căci, în Italia numai, sunt 276, număr care crează mari dificultăți spre a se găsi un bun personal didactic.

Germania.—La Saarebruck au fost arestați 4 indivizi în când voiau să se introducă noaptea în depozitul cu dinamită al minelor de acolo. 3 dintre ei sunt anarchiști, veniți cu o zi înainte din Altona. Al patrulea e un lucrător minier, care voia să-i introducă în magazin, în schimbul unei sume de bani. Poliția speră că prin arestarea acestora va da de urma hoților, cari au furat de un timp încoace peste 30 de chilograme dinamită din depozitul de la Saarebruck.

— Adunarea generală a Ligii agricultorilor a adoptat în unanimitate propunerea Kanitz, relativă la stabilirea monopolului împotriva grăurilor; de asemenea și o rezoluție asupra măsurilor de luat spre a se protege vitele de epizootie.

Anstro-Ungaria.—Noul arestări de omladiniști (membrii ai asociației secrete cehe) s'au făcut la Praga. 3 dintre arestați sunt studenți la universitatea din Praga. În locuințele lor s'au găsit mai multe broșuri în cari poporul ceh e îndemnat la revolta împotriva dominației austriece.

— Se vorbește în cercurile politice din Budapesta că primatele Vaszary ar fi spus că va demisiona din înalta sa demnitate. Primatele, fiind amic al guvernului, nu aprobă manifestațiile și propaganda ce o fac catolicii în contra căsătoriei civile și a recepțiunii ovreilor Vaszary a declarat afară de aceasta că nu vrea să știe de loc de o alianță a partidului catolic cu naționalitățile nemaghiare.

Anglia.—Vestitul anarchist avocatul Petru Gori a sosit la Londra. El va dirigia în capitala Angliei o revistă mare anarchistă scrisă în italiană și franțuzește.

— Se anunță din izvor sigur oficial că știrile sosite din Egipt nu sunt de natură asigurătoare, totuși nu s'a produs nimic până acum, care să necesite luarea unor măsuri speciale.

«Este exact, zice o notă oficială, că fanaticismul locuitorilor din Alexandria a cauzat câte-va ușoare dezordine, dar ele nu sunt de natură a nevoi augmentarea efectivului trupelor de ocupație din Egipt.

Rusia.—In guvernamentul Astrahanului a izbucnit holera și în al Iecaterinoslavului de asemenea. Epidemia face numeroase victime. În ultimele 8 zile au fost în cele două guvernamente peste 200 cazuri de boală, dintre cari jumătate mortale.

— Din Odesa se scriu următoarele: Comitetele pentru organizarea emigrării evreilor din Rusia au fost dizolvate din ordin imperial. Cauza dizolvării e că aceste comitete începuseră

să facă agitații politice în favoarea evreilor din Rusia.

Turcia.—La Salonica a fost Joul dimineața un cutremur de pământ. Mai multe case au suferit stricăciuni mari. N'a fost nici un accident de persoane. Populația s'a speriat grozav. Marea a fost foarte agitată după cutremur.

STIRI

DUMINECA.

Alaltă-ieri s'a oficiat la mitropolia din București, un parastas, la care a asistat întreg corpul profesoral al facultății de teologie, pentru repositul Ioan Scortea nu care a donat 85.000 lei, pentru clădirea unei internat al acestei facultăți.

— Au fost puși la pensie din oficiu pe ziua de 1 Aprilie a. c. următorii d-ni profesori din învățământul secundar: G. C. Boș, prof. de limba română și latină cl. IV la gimnaziul «Alexandru cel Bun» din Iași; Zamfir Herescu, prof. de matematică, cursul inferior la liceul sf. Sava din București; Preotul N. Ștefănescu Nicoreanu, prof. de religie la liceul Matei Basarab din București; C. I. V. Severini, prof. de istorie la cursul inferior de la liceul «Laurian» din Botoșani; G. Moceanu, maestru de gimnastică la liceul sf. Sava din București; Alexandru Flechtenmacher, profesorul de violină la conservatorul de muzică din București.

D. dr. Minovic, medicul legist și șeful serviciului antropometric, a fost ieri la Văcărești pentru a măsura banda Măruntelu-Zdrelea.

Din cercetările făcute de poliție, reiese că tânărul Nicolae I. Tomescu—nu Ion I. Tomescu, cum din eroare am zis ieri,—cel care a reușit să-și tragă în piept 6 gloanțe fără rezultat, a fost împins la această glumeață extremitate de o dragoste ferbinte.

Din Galați aflăm că un vapoară al d-lui Mendel, care plecase spre Sulina având pe bord mai mulți prieteni ai proprietarului, a fost prins de ghețuri în apropiere de Sulina.

Călătorii au rămas fără provizii o zi și jumătate.

Joul li s'a expedit din Galați cele necesare pentru nutriment și s'au luat dispoziții a se scoate vapoarașul din ghețuri.

Vineri la oarele 2 a avut loc întâlnirea pe teren între d-nii Al. Ciurcu, ajutor de primar, și G. Florian, consilier comunal.

Martorii d-lui Ciurcu au fost domniș. Andrei Popovici și căpitan Obedenaru, iar martorii d-lui Florian d-nii Cihoscki și Cristodulo.

S'a schimbat câte un glonț la 20 de pași fără rezultat. Adversarii s'au împăcat.

O telegramă vestește că Joul seară a izbucnit un foc teribil la Plocești, pe strada Lipscani. Au ars mai multe magazine mari, un magazin de mobile și unul de lipscănie. Pagubele sunt foarte mari.

Ni se scrie din Băcău că Joul dim. pe la 4 și jum. a luat foc pompieria și poliția din acel oraș. Focul s'a iscat de la un coș al pompieriei.

N'avem încă detalii despre proporțiile pe care le-a luat acest ciudat incendiu.

Vineri, la Cameră, după ce a vorbit d. I. Grădișteanu, cu privire la demonstrația studenților de la 14 Septembrie, și a răspuns d. ministru Tache Ionescu, a luat cuvântul d. Delavrancea care a criticat guvernul și apod. N. Filipescu, primarul capitalei, care a zis că guvernul a făcut foarte bine că a oprit manifestația care eșea din marginele Constituției. Ședința s'a ridicat la 7 ore.

Se depeșează din Budapesta cu data de 10 curent:

«Pester Lloyd» publică o scrisoare a d-lui Urechă care desminte în mod categoric intențiunea ce i se atribue de a vizita Transilvania și Ungaria, spre a se pune în contact personal cu șefii mișcării naționale române din Ungaria. D-nu Urechă adaogă că «Liga Cul-

turală», să obține din principiu de la orice amestec în afacerile politice ale Românilor din Ungaria.

Moartea arhiducelui Albrecht

— Prin fir telegrafic —

Roma, 10 Februarie.

Ducele d'Aosta va reprezenta pe regele Humbert la înmormântarea arhiducelui Albrecht.

Cetinge, 10 Februarie.

Printul Nicolae va fi reprezentat la înmormântarea arhiducelui Albrecht de către președintele consiliului Bozo Petrovitch.

Belgrad, 10 Februarie.

După ordinul regelui, o deputațiune compusă din șeful statului-major general Miskovitch, din aghiotantul major Mischi și din comandantul excadronului al doilea al gardel regale, căpitan Nikolaievitch va reprezenta pe M. S. și armata sârbă la înmormântarea arhiducelui Albrecht.

Nenorocirea îngrozitoare de la Dumbrăveni

10 morți—Mai mulți oameni în agonie—Inmormântarea cadavrelor

Ziarul «Vocea Botoșanilor» ce ne-a sosit ieri aduce următoarele amănunte asupra teribilului incendiu întâmplat la noua fabrică de spirt Leon și Samuel Costiner din Dumbrăveni.

În noaptea de 3 spre 4 Februarie a. c. la orele 3 dimineața, a făcut exploziune cazanul cu spirt de la zisa fabrică. Focul s'a întins numai de cât peste întreaga clădire.

După mărturisirea celor rămași în viață, focul ar fi luat naștere în următorul chip: Pe când un lucrător umbria la o tablă de de-asupra cazanului, de odată fabrica s'a umplut de vaporii de spirt, cari în atingere cu lămpile de petrolii s'a aprins. De la vaporii aprinși focul s'a propagat numai de cât la cazanul de spirt, care a făcut explozie, incendiind întregul local. Căpitanul lucrător cari au prins de veste și-au dat drumul de la al II și al III-lea etaj, căzând jos schilodiți. Cel-alt, între cari mulți au fost surprinși dormind, au fost arși de vii.

Indată ce știrea s'a aflat, autoritățile au alergat la fața locului, unde s'au dat primele ajutoare celor răniți. Opt inși au ars împreună cu fabrica și s'au găsit carbonizați, alți doi au murit după trei sau patru ceasuri, așa în cât sunt 10 morți, și anume: Avram Trager, Costea Vartic, Petrea Cosmanescu, Nae Butnariu, Mesilem Herș ciubotar, Ioan Const. Costan, Ștefan Tursch, și Dumitru Roșu, Maier Sufarer și Ludwig Zeider,—aceștia doi morți mai pe urmă.

Cel răniți, între cari mulți au agonie sunt: Avram Butnariu, greș rănit, Dim. Tacu, Mihail Gh. Rate, greș rănit, Anton Cupuac, idem, Dumitru Condurache, idem, Mendel Butnariu, Ilie Copuleanu, Ion Anica, Anton Draier, Gh. a Luculesel, Gh. Cost Constan și Martin Boca.

Pentru cei morți s'a făcut o groapă comună. Pagubele sunt enorme, atât ale d-lor Costiner, cari se necăjiseră să facă o fabrică model cât și a nenorociților orfanți și a nefericitelor văduve ale celor morți.

Fabrica era asigurată la «Naționala». Mașinăria era după sistemul cel mai nou din fabrica Kamin și Neuman din Francfort. Edificiul era construit de d. arhitect Zwiling din Botoșani. Fabrica d'abia fusese terminată și inaugurată la 1 Septembrie.

DEPEȘI

— 11 Februarie —

Paris.—Grevă s'afirșită

Grevă din Roanne s'a sfirșit; lucrătorii care nu reluaseră încă lucrul lor s'au întors la ateliere.

Belgrad.—Ziare ungurești confiscate

Toate ziarele ungurești sosite azi dimineața în Serbia au fost confiscate pentru știri rătăcioase în privința casei regale din Serbia.

Petersburg.—Desmintire

După informațiuni autentice nici un conflict nu s'a produs la universitate. Incidentul s'a redus la o bătăie ivită alaltă seară între niște studenți în stare de beție și niște portari de oase.

Faptul s'a petrecut lângă restaurantul Palkin, a perspectivei Newsky. Poliția a intervenit; dar nimeni nu a fost rănit, nici arestat.

Roma.—Italiaii în Masuah

Se anunță din Masuah «Agenției Ștefani» că Tafari-ul-Agama care luptă în numele Italiei a bătut pe Tigrenii lângă

Adigrat și le-a adus perderi însemnate. Ras ul-Amgasa a intrunit 2000 de oameni.

Regele Menelik s'a întors la Shoa după ce a jefuit Vollamo, unde a făcut multți sclavi.

Francezul Clochette s'a prezentat la Menelik cu cadouri.

Kassala e liniștit.

JOCURI

SARADA

de d-nu George Polichroniade. (Loco)

De vrei șarada-mi să ghicești,
Nu trebul mult să stai pe gânduri
Că n'ai de cât să te gândești,
Ce faci când umbli peste scânduri.

Aceasta-i prima;
Iar a doua

De vrei să știi, gândește bine
E animal folositor,
Iar totul e savant prea mare
Ce a rămas nemuritor!

Orice persoană care ne va trimite deslegarea exactă a acestor șarade cel mult până la 16 Februarie curent, va participa la câștigarea prin tragere la sorți a unui frumos roman de un volum.

Constatănd că multe persoane ne trimit deslegări la ghicitorile noastre fără să citească măcar ziarul, ci numai din simple auzite, am hotărât d'aci înainte a nu mai publica numele de câțal celor deslegători cari ne vor trimite, dimpreună cu deslegarea, și cuponul tăiat din josul coloanei a 4-a.

Deslegarea șaradelor din «Universul Literar» No. 5 este:

REVISTA

Au deslegat:

București: d-soarele Sofia Zoll, Ana Filofoa Panaitescu, Ghizela S. Cohen, Elena Baican, Ecaterina M. Constantinescu; d-na Victoria I. Ferlendis; d-nii George T. Nicolescu, Emanuel Manoch, Aureliu Andreias, G. Michs, Ioan Al. Antonescu, Dimitrie Ruscescu, C. I. Manda, Constantin Grigorescu, Isac M. Grünberg, D. Stelnicanu, Costache P. Trandaf, Ioan Iloviceanu, Tânase I. Predescu.

Brăila: d-soara Elena D. Untaru; d-nii Costi Atanasu, Iancu D. Untaru, Fănică M. Orășeanu, K. Kirschen, Năstase Marinescu, Emanuel I. Gutmann.

Botoșani: d-soarele Emilia I. Nineaca, Clara Enghelsberg; d. Iancu Wainstain.

Gara Basarabii: d-na Eufrosina Clais. Caracal: d-nu Ion Enache.

C-Lung: d. Al. Th. Dimache.

Galați: d-soarele Paraschivă Damian, Despina Florea; d-na Elena I. Penciu; dd. Ghiță D. Ionescu, Emil Lescovar, Iancu C. Ionescu, Maurice B. Cașalot, Ștefan G. Costescu, D. Răleu, Dimitrie Nănu, Jean Dimitriu, Boris M. Schoppoff, Ghiță T. Pavelescu, Traian Dimitriu, Costică I. Liteanu, A. Nachmann, Bucureșcu C. Pavel, Tesescu Costică, Panaite Sterea, Tim Dăteulescu, Crum M. Schoppoff, Ionel Murgescu, Dimitrie I. Murgescu, Constantin Răscanu, Petre C. Bucureșcu, Socrat Teodor, Ștefan T. Tarapanoff, Isac Faier, Heinrich Fruchtnier.

Huși: d-ra Debora M. Wexler. Ivesti: d-nu V. Știrbescu. Iași: d-ra Iulieta Florantin; d-nii Florian D. Constantin, Leon Zhisewski, Theodor Balasor.

Plocești: d-ra Elena B. Demetrescu; d-nii Gheorghe V. Rămniceanu, Ștefănescu Theodor. Pitești: d. M. Gh. Simionescu.

Rebricea: d-na Elena Zugrafu. Slatina: d. Bardelli Francisc. Tirgșor: d-na Vilma Mihăescu.

T-Severin: d-ra Constanta A. Bălănescu. Văcărova: d-ra Patriciu Titus. Zimnicea: d-na Adela L. Iacobovici.

Premial a fost câștigat prin tragere la sorți, de d. Bardelli Francisc, din Slatina.

TEATRUL NAȚIONAL

Az, DUMINECĂ 12 FEBRUARIE 1895

MARE BAL

DESCHIS CU TOMBOLĂ

În folosul nenorocitelor victime ale cutremurelor de pământ din Italia și al societății de bine-facere a italienilor

SUB PATRONAGIUL

D-nei și d-lui NICU FILIPESCO PRIMARUL CAPITALEI

LA ACEST BAL VOR ASISTA ȘI AA LL. Regale Principele și principesa României

PREȚURILE:

Bilet de intrare pentru o persoană, 4 lei; pentru o familie, 6 lei; Loje de noapte, 60 lei; Loje rangul I, 30 lei; Loje rangul II, 15 lei; Loje de galerie, 4 lei.—Galeria I lei.

Pentru doamne costumul național este de dorit, iar pentru domni hainele negre.

Biletetele se află de vânzare la d. L. Cazzavillan, Președintele societății italiene, str. Brezoianu II, la administrația ziarului L'Indepandance roumaine, la d. Th. Radivon, calea Victoriei 32, la d. G. B. Gronda, strada Șelari, No. 24 și la casa teatrului.

OMUL PĂDURILOR SAU LUPTA PENTRU VIAȚĂ

PARTEA ÎNTEIA

DUPA AUR

I

Pep somnorosul

Este pitorească și impunătoare tot-de odată priveliștea ce înfățișează portul Elancovi, pe coasta Biscaniei. Dar ceea ce atrage și mai mult atenția călătorului care debarcă acolo venind din America este un vechiul castel, singurul poate care există în toată Spania și care și înalță acoperișul de ardesie și turnurile sale gotice în locul cel mai ridicat al țărmului.

Cingătoarea de stânci pe care se ridică acest manuar strânge micul port Elancovi, apărat de un zăgaz de bolovan.

Din punctul în care acest zăgaz, nu prea înalt, se leagă cu pământul, începe urcușul malului povernit și pe care se înșiră în amfiteatru casele portului.

O uliță, care seamănă cu o scară uriașă, alcătuește singură tot orașelul Elancovi.

Știind că locuitorii sunt mai toți pescari și lipsesc de acasă ziua, Elancovi pare la început un orașel pustiu; dar de pe acoperișul caselor fără hornuri, se înalță fumul bucătărilor care pregătesc mâncarea de seară; din când în când o soție neliniștită de norul ivit în zare, o mamă cu pruncul la sîn se ivesc în ușa colibelor cu fustele lor sta-cojii și cu coadele lor împletite, cari cad până la pulpe. Una străbate cu privire neastâmpărată imensitatea mării, alta și deprinde pruncul cu mirosul plantelor marine și cu asprimea vântului mării. Amândouă ascultă cu în-tristare suflarea brizelor cari, când d'abia ating apele liniștite din port, mugesc pe acele înălțimi ale țărmului, ridică și sucesc fumurile de la case și verțejesc rufele întinse înaintea colibelor.

Ast-fel e priveliștea pe care o înfățișează astă-zi satul Elancovi care, cu tăcere și singurătatea lui la culme și cu zgomotul de talazuri și de vijelii la bază însuflă tot de odată groază și melancolie.

În luna lui Noembrie 1808, Elancovi era și mai trist încă. Apropierea armatei franceze pusese pe fugă parte din locuitorii lui cari, uitând în spaima lor că sărăcia îi ferea de ori-ce pagubă, se depărtaseră în bărcile lor fugind de cotoșirea de care le era frică.

Istoria castelului de la Elancovi este strâns legată cu cea a Omului pădurilor. Acest castel era al familiei Mediana și făcea parte din bogățiile acestei case vechi.

De multă vreme conștient de Mediana nu mai veniseră pe la acest culcuș sălbatic, când pe la începutul anului 1808 căpetenia familiei fiul cel mai mare al ultimului conte de Mediana veni acolo de se așeză cu nevasta lui cea tânără și cu copilul lor.

Ofițer superior al armatei spaniole, don Juan de Mediana alesese acest castel drept adăpost sigur pentru femeia sa, dona Luiza, pe care o iubia cu patimă. Încă un motiv îl hotărîse la pasul

acesta: alcaidul din Elancovi era un vechi servitor al familiei și ténérul ofițer se bizuia pe devotamentul aceluia către familia care l'ridicase la rangul ce ocupa. Don Ramon Cohecho era numele întâiului magistrat al Elancoviului.

Pe lângă acestea, în ajunul unei despărțiri cerute de datoria militarilor, aceea severă reședință era foarte potrivită pentru o căsnicie care fusese celebrată sub triste auspicii. Fratele mai mic al lui don Juan de Mediana, don Antonio de asemenea iubea pe dona Luiza. De când aceasta își arătase preferința pentru don Juan, don Antonio plecase din țară și nu se mai văzuse. Se zvonise chiar de moartea lui, dar nimic nu adevărase zvonul.

Ori-cum ar fi fost, don Juan nu stete mult timp la Elancovi; porunci înalte l' siliră să scurteze șederea sa la castelul părintesc și el plecă lăsându-și ténăra soție sub îngrijirea unui bătrén servitor. El plecase pentru tot-d'auna, căci un glonț francez îl lovi într'una din luptele care precedase bătălia de la Burjois.

După bucuriile tulburate ale căsniciei sale urmări pentru dona Luiza în-tristările unei văduvi prea timpurii.

În luna Ianuar 1808, când castelul de Elancovi era posomorit martor al durerii contesei Mediana de a, începe această poveste.

Siguratac cum se află pe coasta biscaiană, micul port Elancovi și avea negreșit garnizoana lui de paznici vamali. Această slujbă era atunci foarte tristă. Guvernul spaniol nu le tăgăduia de loc acelor slujbași simbria lor; dar în schimb uita cu stăruință de a li o plăti. Pe de altă parte, contrabanda care ar fi putut să i despăgubească într' un cât-va de neajunsurile tesaurului era aproape moartă. Contrabandistii se fereau de a înfrunta niște oameni a căror vigilență era atîtă de lipsă. De la căpitanul carabinierilor, don Lucas Despierto, până la cel de pe urmă slujbaș toți desfășurau o vigilență necurmată din care rezulta că, fără cheltuială, fiscal spaniol era slujit pe cât de economic pe atîta de fidel.

Unul singur dintre acei paznici, arătatea pentru contrabandistii o deplină nepăsare; el mergea până acolo în cât tăgăduia existența contrabandei. El era cunoscut ca unul care adormea tot-d'una la postul său, și apatia lui prefăcută sau adevărată îi atrăsese porecla de *Somnorosul*, pe care el o îndreptătea cât putea mai bine.

Foarte rar de asemenea îl puneau de pază undeva.

Jose, satii mai familiar Pep, era un băiat de 25 de ani, înalt de talie, slab și nervos. Ochii lui negri, afundați sub sprincene groase trebuiau să fi fost odinioară scânteorilor. Fața lui avea înțipăria acelor cari sunt frământați de soartă. Dar, fie din pricină de boală, fie din ori-care alta, trăsurile lui păreau de marmoră, până într'atîta obicinuită somnoroșie și amorția jocului. În scurt, Pep, cu toate semnele văzute unui corp activ și ale unui suflet înflăcărat, părea cel mai trândav dintre oameni.

Nu se poate spune ciuda ce arătatea el într'o seară când începe povestea noastră și când căpitanul don Lucas Despierto trimise să l' cheme și să l' aducă înaintea sa.

Căpitanul era atîta de preocupat când

sosi Pep în cât nici nu auzi când se deschise ușa.

Pep se sculase, se întinse cu sîn-tenie, căscase și se supusese poruncii zicînd:

— Ce naiba i-a trecut căpitanului prin minte să trîmită după mine?

Cu toate astea, pentru întâiași dată, el păși mai cu vioiciune spre locuința șefului său.

Don Lucas parcă dormea răsucind o țigară între degetele sale.

— Iată-mă, căpitanul meu, zise Pep salutînd respectos pe don Lucas.

— Ei bine, băete, începu căpitanul cu glas blajin, și vesel, nu' așa?

— Așa am auzit.

— Pricep, zise don Lucas rîzînd; greutatea vremurilor nu te ajunge de cât prea puțin pe tine care dormi mai tot-d'auna.

— Când dormi nu'mi e foame, zise Pep încînd un căscat. Apoi visez că guvernul m' plătesce simbria.

— Va să zică tu nu faci credit guvernului de cât patru ceasuri pe zi. Dar nu e vorba despre asta, băete; vreați să'ți dați astă seară o dovadă de încredere.

— Ah! zise Pep.

— Și o dovadă de dragoste. Guvernul are ochii asupra noastră tuturilor; renumele tău de trîndăvie începe să fie vestit și s'ar putea prea bine ca să fi dat afară ca un slujbaș nefolositor. Ar fi foarte trist pentru tine ca să ră-măi fără slujbă.

— Grozav, căpitanul meu, răspuse Pep cu blîndețe. Dacă cu slujbă mor de foame, nu știu ce mi s'ar întempla și fără dînsa.

— Pentru a înlătura de la tine o asemenea nenorocire, am hotărîit ca să dai acelor cari te-ar putea calomnia o dovadă de încredere ce am în tine, dându'ți în noaptea asta postul de la Ensenada.

Aproape fără să vrea, Pep deschise ochii mari.

— Te miri de asta, zise don Lucas.

— Nu, răspuse Pep.

Căpitanul nu și putu stăpîni o ușoară tresărire.

— Ce fel! nu? zise el.

— Căpitanul Despierto, zise Pep cu glas prostănac, este cunoscut pentru sîrguința și pătrunderea sa pentru ca să poată încredința postul cel mai în semnat chiar celui mai nevrednic dintre slujbașii săi. Eacă pentru ce ești tu mîmir că vrei să mi l' încredințai mie. Acum aștept instrucțiunile ce va bine voi Măria Voastră ca să mi l' dea.

Don Lucas i dete instrucțiunile sale într'un chip foarte incurcat pentru ca Pep să fi fost în stare de a și le reaminti și l' concedia.

— Și mai cu seamă vezi să nu adormi la postul tîu.

— Mă voiți sili, căpitanul meu, zise el plecînd.

— E neprețuit băiatul ăsta; într'adins de l'as fi făcut nu l'as fi nemerit mai bine, se gîndea don Lucas după ce plecă Pep. Și el și frecă mâinele cu mulțămire.

Mica băiă numită Ensenada, care fusese încredințată lui Pep Somnorosul spre pază, era așa de tainic înfundată între stânci, în cât parcă într'adins ar fi fost scobită pentru înlesnirea contrabandei, nu aceea care se făcea în tihnă la barierele orașelor noastre, dar aceea îndrăzneată a contrabandistilor spanioli cu cuțitul și cu barda în mână.

Din singurătatea sa, acel post nu era fără de primejdii când, în nopțile ceoase din Noembrie, aburii Oceanului se ridică în atmosferă, împănînd vederile și nămolind glasurile cari ar striga într'ajutor.

Nimeni n'ar fi putut recunoaște pe Pep somnorosul, pe Pep de obicei a-fundat în somn greț, pe omul cu aerul tîmpit, cu mersul greoi, în soldatul care sosia atunci ca să și ia postul cu capul sus și cu pași sprinteni; ochii lui, de obicei zăbrăniți, parcă luceau în întunec vrînd ca să l' pătrundă și cele mai mici taine.

După ce și plimbă în toate sensurile laterna lui surdă, al căruia con luminos îi dovedi că el era cu adevărat singur la postul său, paznicul o puse ast-fel în cât să lumineze cărarea scufundată care ducea la sat și se culcă la zece pași mai de o parte, ast-fel în cât să poată privi în voe și în drum și peste baie.

— Ah! căpitane, și zise paznicul, meșter ești; dar prea te'ncrezi în oamenii cari dorm tot-d'auna, și să fiți al naibei dacă nu crez că ești interesat ca ești să dormi cât mai adînc astă-seară. Cine știe, cu toate astea? urmă el așezîndu-se cât putu mai bine și învelindu-se în mantaua sa.

Vreme de cam o jumătate de ceas, Pep stete singur cu gîndurile sale, cercetînd mîerul din ochi când baia când cărarea dintre stânci.

Deodată el auzi trosnind nisipul pe drum; apoi o formă neagră se ivi în lumina aruncată de lanternă și îndată se deosebi pe d'întregul don Lucas Despierto, căpitanul paznicilor. El păru căte-va minute că ar fi căutat ceva, apoi zărînd pe paznicul de noapte culcat:

— Pep! strigă el încetinel.

Pep se feri de a răspunde.

— Pep! zise din nou căpitanul cu un glas mai ridicat.

Paznicul tăcu îndărătnic: atunci glasul lui don Lucas nu mai răsuna și în curînd zgomotul pașilor lui se perd în depărtare.

— Bun! zise Pep, prost mai eram odinioară că tot mai stam la indoeală; în sfîrșit, e lămurit acum. Un contrabandist o să se ivească și, zău, neghiob așa fi dacă nu m'ășalege cu vre-un chilipir, fie chiar în paguba șefului meu.

Paznicul sări de odată în picioare.

— Aci nu mai sunt Pep Somnorosul, zise el destinîndu-și talia înaltă.

O altă jumătate de ceas trecu iarăși, fără ca paznicul să vadă înaintea laltceva de cât nemărginirea goală. Nimic nu tulbura linia alburie pe care o făcea marea împreunîndu-se cu cerul. Norii mari și negri acopereau și descopereau pe rînd luna care se înălțase și, pe luciul întins al Oceanului, nimic nu dovedea suflet omenesc.

Era atîta dărj în privirea paznicului în cât el vedea scînteii jucînd înaintea l.

De-odată un zgomot ușor alunecă pe luciul apelor și ajunge până la dînsul; apoi un vînt ușor alungă zgomotul în largul mării, și Pep nu mai auzi nimic.

A se citi urmarea în fascicula care va apare mîine Lună 13 Februarie curent. Va apare o fasciculă în fie-care zi și se va vinde 5 bani fascicula în toată țara.

97

Banditul în haine negre SAU PRECUPEȚUL DE DRAGOSTE ROMAN

de CHARLES MEROUVEL

PARTEA A DOUA

In jurul unei moștenitoare

VIII

Dramă intimă

Însă la vre-o două sute de metri de casă, își acoperi fața cu un vol gros și se urcă într'o birjă.

În vreme de o jumătate de ceas trăsura Madalenei străbătu o mulțime de strade făcînd un mare număr de cotituri pentru a rătăci de sigur pe cine s'ar încerca s'o urmărească.

În sfîrșit se opri în strada cea mare de la Pera la oare care distanță de «Grand Hotel francez» unde ténăra femeie intră, cu mare băgare de seamă și după ce se uitase îngrijită în toate părțile,

Bărbatul său n'o perduse din vedere nici o secundă.

Dînsul o aștepta un ceas, în prada unei dureri pe care n'o poate pricepe de cât un bărbat în cazul lui și care își iubeste nevasta la nebunie, a unui chin care scurtează viața unui om și l'albește pîrul.

Se înăbușia.

Așa dar cea femeie pe care o scăpase de la mizerie, căreia i făcea toate capriciile, n'avea pentru dînsul nici dragoste, nici recunoștință.

Sau, și dacă avusese vr'o dată din cauza dovezilor de iubire ce l'dăduse dînsul, un mizerabil i le zmulsesse din suflet, pentru a se distra, sau din desertăciune.

Nevasta sa era, ca și atâtea altele, amanta celui destrăbălat fără lege și credință, pe care l' primise în casă ca pe un prieten, căruia i făcuse așa serviciu în cât trădarea pe urma lor se poate numi o nelegiuire.

Era cu putință?

Cu toată evidența, tot nu voia să creadă.

Creerul îi clocotea de ferbințeală și își făcea tot felul de presupuneri hi-

merice; se îndoia încă de greșeala acelei femei din care și făcuse un idol; inventa tot felul de pretexte pentru a explica acea întîlnire.

În alte momente, coprins de turbare, voia să alerge la cea casă, să surprindă pe vinovați; însă îi era frică de scandal; numele său fusese apêrat până atunci de ori-ce pată.

De alt-fel, violența unei așa scene nu se potrivea de loc cu obiceiurile sale liniștite.

Voia o rîzbunare, de sigur.

Care soț înșelat ast-fel n'ar vrea o?

Ba încă dînsul o voia teribilă, cruntă, contra ei și contra lui, însă secretă, socotită, tăcută.

Minutele trecură lungi ca ceasurile și tînăra femeie nu se mai arăta.

În sfîrșit chinul încetă.

O femeie înveluită cu un fel de vîl turcesc eși din otel și se aruncă în cea d'întăi trăsură ce trecu pe lângă ea.

Norbert Fontanes o lăsă să se depărteze fără s'o urmeze.

Ce trebuință mai avea d'acum să se țină pe urma ei?

După vre-o două-zeci de minute ieși din otel și un tînăr sprinten, vesel,

care îngana un cântec.

Era Rochenoire.

Norbert nu mai avea ce să afle.

Deto drumul birjei, dând un mare bacșiș vizitiului, și se întoarse acasă pe jos, pe drumul cel mai lung, pentru ca să se liniștească și să se gîndească.

La sease ore ajunse acasă.

Cea d'întei persoană pe care o văzu fu Madalena care i ieși înainte grațioasă și zîmbitoare.

Nu i făcu nici o întrebare.

A doua zi însă își manifestă dorința d' a vizita împreună insula Prinților.

Și ast-fel răpi pe Madalena din Constantinopol pe neașteptate.

Nu luă nici o servitoare cu dînsa.

A se citi urmarea în «Universul politic» care va apare mîine dimineață Lună.

UNIVERSUL LITERAR
— No. 7 —

Acest cupon se va tăia și se va trimite împreună cu delegarea, în caz contrar nu se va publica. Numele delegatului.

CASA DE SCHIMB
„MERCURUL ROMÂN“
MICHAEL EL. NACHMIAS

București. Str. Smârdan No. 15
Cumpără și vinde tot felul de efecte publice, bonuri, acțiuni, losuri permise române și străine, scotează cupoane și face ori-ce schimb de monezi.
Imprumuturi de bani pe depozite de efecte și losuri.
GRATIS ȘI FRANCO.—Ort-cine poate cere un număr de probă din ziarul nostru intitulat „Mercurul Român”, care publică Cursul și listele de trageri la sorți ale tuturor bonurilor și losurilor române și străine și imediat se va trimite gratis și franco în toată țara. — A se adresa la casa de schimb Mercurul Român, București, Str. Smârdan No. 15.

MEDIC și CHIRURG
Z. OTTO

Am onoare a anunța Onor. public și în special Onor. mea clientelă că m'am mutat **Calea Victoriei No. 111 (podul Mogoșanei)**, unde dau consultații medicale pentru orice fel de boale de la 8—10 ore dimineața de la 2—4 ore după prânz și de la 6—8 ore seara. Tot odată îmi permit a atrage atenția suferinzilor că, cunoscând de aproape toate medicamentele rețosului dr. Drasch precum și metoda sa de tratament, pătimășii care doresc a fi tratați după metoda demnului dr. Drasch, vor fi tratați ast-fel. Boalele secrete la bărbați și femei sunt tratate cu succes sigur după metoda mea. **Tuberculoza (oftioă, atac)**, la începutul ei, dăct nu va fi prea avansată, garantez completă vindecare; o mulțime de acte de mulțumiri stă la dispoziția bolnavilor. 26 (1)

!! Numai o dată în viață !!

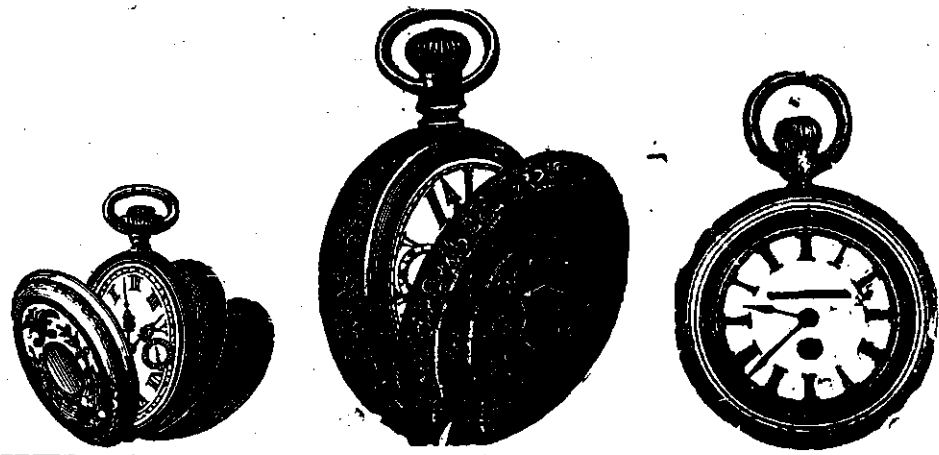
40 Bucăți Fr. 10 b. 50

Firma de mai jos expediază de azi înainte la ori-cine, cât timp va ajunge aprovizionarea, prin poștă, franco în toată România

Approape de geaba, o garnitură de masă necesară și nedeprișo ori-cărei familii, compusă din 40 bucăți tacămuri pentru masă foarte elegante și anume:

- 12 cuțite elegante de masă cu tăș poleit argintiu și furculițe tot așa elegante și de acelaș fason.
- 6 linguri grele de supă de argint masiv de Britania.
- 6 lingurițe de cafea foarte drăgălaşe de argint adevărat de Britania.
- 6 scaune pentru cuțite de cristal englezesc.
- 6 cesci de apă cu diferite fotografii.
- 3 vase de ouș foarte frumoș argintate.
- 1 strecurătoare de ceai, masiv argintat.
- 40 bucăți.

Aceste tacămuri de masă costă acum 2 săptămâni 25 — 30 franci și se trimit de acum înainte, la ori-cine, pentru că firma are de urgență nevoie de bani, contra **franci 10 b. 50** sau contra ramburs franco prin poștă în toată România. Grăbiți-vă cu comenziile căci cu toate că aprovizionarea este mare, cererile stralucitelor tacămuri de masă e și mai mare.—Singurul depozit pentru comenzi la **M. APFEL, Viena I Fleischmarkt No. 6/D.** 462—(10)

De necrezut, dar așa este!

Mal ieftin chiar din prețul fabricii

- Ceasornic de buzunar, de nichel (remontoir) pentru bărbați. Lei 5.60
- Frumoase ceasornice de masă, cu deșteptător. Lei 4.90 și 4.30
- Frumoase ceasornice cu deșteptător cu piciorul și cutia cu reliefuri nichelate și aurite, frumoșă podoabă pentru masă, numai 6.50

!! Ne mai pomenit de eftin !!

— OCAZIUNE —

- Ceasornice remontoir pentru bărbați, metal soieil, aurite cu aurul cel mai fin, frumoș gravate, mers regulat garantat. Nică o deosebire cu un ceasornic de aur în valoare de 150 lei, numai Lei 10.50
- Acest ceasornic împreună cu un frumos lanț aurit costă numai 11.50
- Ceasornice remontoir cu 3 capace, frumoș gravate, de metal soieil, aurite cu aurul cel mai fin, pentru bărbați, care nu se pot deosebi de un ceasornic de aur veritabil 15.50

Devânzare la adm. ziarului „Universul”, Str. Brezoianu 11 București, unde se află și un mare depozit de **CEASOARNICE de aur și de argint, pentru bărbați și dame** cu prețurile mai eftine chiar ca în străinătate. Fie-care ceasornic de aur adus din străinătate plătește 5 lei vamă și ceasornicele aurite lei 1.50 plus cheltuel pentru declarația vamală și o zi perduță pentru scoaterea ceasornicului.

Ceasornicele ce se vînd la adm. ziarului „Universul” sunt regulate de un ceasornicar adus într'adins din Geneva (Elveția), prin urmare se garantează de mersul lor regulat.

Ceasornicarul nostru, medaliat pentru dibăcia sa la mai multe expoziții, repară ori-ce ceasornic în chipul cel mai conștiincios, cu 30 la sută mai eftin de cât ori-unde.

JUCĂRII DE COPII

La administrația ziarului „Universul”, str. Brezoianu No. 11, a sosit un mare asortiment de jucării pentru copii care se vinde cu 30 la sută mai eftin de cât ori-unde.

CEL MAI BUN CEAIU

Se află spre vânzare la administrația ziarului „Universul”, str. Brezoianu No. 11. Ceaiul cutia mare Lei 2 și cutia mică Lei 1.10.

Numai pentru Fr. 8.50 un ceasornic de buzunar remontoir

cu garanție, excelent și mergând exact, într'un toc fin de nickel poleit strălucitor, cu o mașinărie care umblă 12 ore, și care ceasornic poate înlocui perfect ori-ce alt ceasornic de valoare.—Ort-cine comandă un asemenea ceasornic mai primește împreună cu ceasornicul și următoarele obiecte CU TOTUL DE GEABA :

1 lanț de ceas foarte frumoș, 1 garnitură foarte frumoșă de nasturi pentru manșete, 1 ac frumoș de cravată, 4 butoni pentru cămășute și guleri și 6 gulere pentru bărbați în ori-ce mărime.—NIMENI SĂ NU FIE ÎN INDOIALĂ de această explicație, căci nu este jucărie, nu este șarlatanie, ci purul adevăr, și restitui ori-cui banii, care nu va fi satisfăcut cu aceste ceasornice.

De aceea să se grăbească fie-care cu comanda acestor excelente ceasornice, cât timp ajunge aprovizionarea. Se expediază prin poștă, franco în toată România contra banilor trimiș înainte sau ramburs prin expediția ceasornicelor de buzunar a lui **APFEL, Viena, Stadt, Fleischmarkt No. 6/D.** 468—(10)

CASA DE SCHIMB
Nachmias & Finkels

No. 6 în noal palat Decia-România, strada Lipscani, în fața palatului băncei Naționale
Cumpără și vinde tot felul de efecte publice, bonuri, acțiuni, scotează cupoane și face ori-ce schimb de monezi.

Cofetăria „La inger“
— T. D. CREȚULESCU —

No. 47, Strada Carol I, No. 47
Prețuri reduse eftin de tot!

- Dulcețuri fine lucrate cu vanilie Lei 1.60 kilo
- Șerbaturi diferite, toate gusturile 1.60
- Rom englezesc 1.50 litra
- Rom Jamaică bun 2.40
- Rom Ananas și vanilie 3.20
- Rom St. Georges 4.—
- Rom St. Helena 5.50
- Pesmeior finți cu vanilie p. ceait 1.60 kilo
- Pesmeți de Brașov. 2.—
- Biscuiți de migdale asorte 3.50
- Licheruri : Ananas, Chartreuse, Piperment, Curaçao, Benedictine, Vanilie. 2.80 litru
- Licher Napoleon 1.80
- Alas Cumei veritabil 2.40
- Cacao Suva a la vanilie 3.50

—Mare depozit de SPIRT rafinat eftin—

Spirit dublu rafinat Lei 1.80 litru
Spirit de mașină I-a calit. 100 cent. 1.80
Spirit de gusturi și de vin.
Rachiuri cu bune gusturi pentru menagiul casei de la 1 ir. litru.
Mastică de Hio veritabilă Lei 3.—litru
Tuică bêtrenă de 6 ani 1.20
Prăjitură proaspete în fie-care zi 10 bani bucata.
Bomboane proaspete cele mai fine Lei 3.50 kilo.
Șampanie fină franceză și Licheruri.
Toate mărfurile de cofetărie foarte eftine. Pentru d-nii cafegii și comerșanți se face reducere din aceste prețuri recunoscute ca eftin. Rog pe Onor. Public de a visita acest magazin și a se convinge.

Cu înaltă stimă T. D. CREȚULESCU.

MATTONI'S
GIESSHÜBLER
— APA MINERALA

și care servește de sute de ani pentru toate boalele organelor respiratoare și de digestiune ale guturaiului, stomahului și bêticei udului.

Excelent pentru copii, reconvalescent și pentru femeile în pozițiune.

Cea mai bună băutură dietetică și răcoritoare.

Heinrich Mattoni, Karlsbad și Viena

DE VENZARE

UN LOC
în orașul Alexandria, având 7 stânenji și jumătate fațada și 35 lungime și lem-năria de la o moară pe apă cu 3 perchei de pietre și tot ce se găsește în moară.

A se adresa la d-na Luța Paspali, în Alexandria. 533 (6)

!! OCAZIUNE !!

12 cesci de cafea Lei 2.60

De vânzare frumoșe cesci de cafea, fasonul cel mai nou, cu următoarele prețuri pe duzina : Lei 2.60, lei 3.30, lei 5.50, lei 6, lei 6.50 și lei 9.50 duzina.

— 30 la sută mai ieftin de cât ori unde —

Depozit la administrația ziarului UNIVER-SUL strada Brezoianu No. 11, București.

VRETI SA VE IMBOGATI??

CUMPĂRAȚI un bilet al „Loteriei de bine-facere” pentru clădirea școlii și bisericii latine din orașul Pitești. Cu un bilet care costă numai UN LEU se poate câștiga 10.000 Lei. — Valoarea premiilor 20.000 Lei.

TRAGEREA SE VA FACE NEGREȘIT LA 1 MARTIE 1895

Un bilet GRATIS. Cine va cumpăra 10 bilete va primi unul gratis.

Un ceas de argint gratis. Cine ne va procura vânzarea a 100 de bilete va primi gratis un frumos ceas de argint (remontoir) cu 3 capace.

Un alt ceas gratis. Cine ne va procura vânzarea a 50 bilete, va primi gratis un frumos ceas de metal soieil aurit cu aurul cel mai fin. Acest ceasornic nu are nici o deosebire de un ceasornic veritabil de aur în valoare de 150 lei.

Biletele se găsesc de vânzare în București la administrația ziarului „UNIVERSUL”, Strada Brezoianu No. 11 și în orașele din țară la toți vânzătorii ziarului „UNIVERSUL”.

Cine dorește a vinde aceste bilete se va adresa la administrația ziarului „UNIVERSUL”, Strada Brezoianu No. 11, București, care a luat asupra sa vânzarea tuturor biletelor, și care acordă la vânzătorii un foarte mare rabat.